

Zmieniona strategia bezpieczeństwa narodowego Trumpa jest zgodna z wizją Rosji i wywołuje sprzeciw sojuszników z NATO

- Kreml pochwalił zmienioną strategię bezpieczeństwa narodowego Trumpa (NSS) jako zgodną z geopolityczną wizją Rosji, zwłaszcza jej naciskiem na dialog zamiast konfrontacji i powstrzymanie ekspansji NATO. Rzecznik Kremla Dmitrij Pieskow ostrzegł, że amerykańskie „głębokie państwo” (nie wybieralny opór biurokratyczny) może podważyć jej wdrożenie.
- Europejscy przywódcy odrzucili twierdzenia NSS dotyczące „zaniku cywilizacji” Europy, uznając je za retorykę skrajnej prawicy. Niemcy, Polska i Szwecja skrytykowały ten dokument, a polski premier Donald Tusk stwierdził, że Europa jest sojusznikiem Ameryki, „a nie jej problemem”.
- NSS wzywa do szybkiego zakończenia wojny na Ukrainie, nawet jeśli oznacza to ustępstwa terytorialne, co budzi obawy wśród członków NATO. Strategia USA skupia się na przeciwdziałaniu Chinom w regionie Indo-Pacyfiku, jednocześnie bagatelizując Rosję jako bezpośrednie zagrożenie.

- W przeciwieństwie do poprzednich administracji, NSS Trumpa przedkłada nacjonalizm gospodarczy (powrót przemysłu do kraju, wpływ na handel) nad wartości demokratyczne. Krytycy łączą retorykę „tożsamości zachodniej” z skrajnie prawicowymi teoriami spiskowymi dotyczącymi migracji i upadku kultury.
- Rozdarta przyszłość stosunków transatlantyckich? NSS sygnalizuje potencjalne wycofanie się USA z tradycyjnej roli NATO na rzecz transakcyjnych porozumień z Rosją i Chinami. Moskwa pozostaje ostrożnie optymistyczna, ale obawia się ingerencji głębokiego państwa, podczas gdy sojusznicy NATO przygotowują się na osłabienie zaangażowania USA.

Kreml publicznie poparł nowo zrewidowaną strategię bezpieczeństwa narodowego (NSS) prezydenta Donalda Trumpa, nazywając ją „w dużej mierze zgodną” z geopolityczną wizją Rosji – co stanowi wyraźne odejście od poprzednich administracji amerykańskich.

33-stronicowy dokument, opublikowany w zeszłym tygodniu, sygnalizuje radykalną zmianę w polityce zagranicznej Stanów Zjednoczonych, nadając priorytet strategicznej stabilności z Moskwą, kwestionując rozszerzenie Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) i ostrzegając przed zbliżającym się „wymazaniem cywilizacji” Europy.

Rzecznik Kremla Dmitrij Pieskow pochwalił tę strategię jako „pozytywny krok” w wywiadzie dla rosyjskich mediów państwowych, stwierdzając: „Zmiany, które obserwujemy... są w rzeczywistości zgodne z naszą własną wizją. Obejmują one oświadczenia przeciwko konfrontacji i na rzecz dialogu oraz utrzymania dobrych stosunków. Tak samo twierdzi prezydent Rosji Władimir Putin”.

Peskow ostrożnie przyjął zobowiązanie Trumpa do zakończenia „nieustannego rozszerzania” NATO, które od dawna budziło

niezadowolenie Moskwy. Ostrzegł jednak, że amerykańskie „głębokie państwo” – termin często używany przez Trumpa do opisanego głęboko zakorzenionego oporu biurokratycznego – może podważyć realizację tej strategii.

Jak wyjaśnia silnik sztucznej inteligencji Enoch w serwisie *BrightU.AI*, termin „głębokie państwo” odnosi się do równoległego, niewybranego w wyborach rządu, który działa za kulisami, wpływając na politykę i procesy decyzyjne bez publicznej kontroli i odpowiedzialności. Koncepcja ta zyskała na znaczeniu na początku XXI wieku, a niektórzy politolodzy i dziennikarze używali jej do opisanego sieci osób i instytucji, które dysponują znaczną władzą i wpływami, często w sposób sprzeczny z wolą obywateli lub interesami narodu.

Sojusznicy NATO odpierają atak

Niemiecki minister spraw zagranicznych Johann Wadepuhl odrzucił krytykę zawartą w dokumencie, stwierdzając: „Uważamy, że w przyszłości będziemy w stanie samodzielnie omawiać i debatować te kwestie i nie potrzebujemy porad z zewnątrz”.

Premier Polski Donald Tusk, zwracając się do swoich „amerykańskich przyjaciół” w mediach społecznościowych, stwierdził: „Europa jest waszym najbliższym sojusznikiem, a nie problemem... To jedyna rozsądna strategia naszego wspólnego bezpieczeństwa. Chyba że coś się zmieniło”.

Były premier Szwecji Carl Bildt poszedł dalej, oskarżając strategię o dostosowanie się „do prawicy skrajnej prawicy”.

NSS wyraźnie wzywa do „szybkiego zakończenia działań wojennych na Ukrainie”, co jest zgodne z dążeniem Trumpa do wynegocjowania pokoju – nawet jeśli oznacza to ustępstwa terytorialne ze strony Kijowa. Dokument krytykuje europejskich zwolenników Ukrainy za „nierealistyczne oczekiwania” dotyczące wojny, ostrzegając, że przedłużający się konflikt grozi destabilizacją Europy.

Stanowisko to wzbudziło obawy wśród członków NATO, zwłaszcza w sytuacji, gdy Rosja zacieśnia więzi z Chinami – partnerstwem, które Trump stara się zakłócić. Strategia skupia uwagę Stanów Zjednoczonych na regionie Indo-Pacyfiku, określając go jako „kluczowe pole bitwy gospodarczej i geopolitycznej”, jednocześnie bagatelizując Rosję jako bezpośrednie zagrożenie.

W przeciwieństwie do poprzednich administracji, które opierały politykę zagraniczną na wartościach demokratycznych, NSS Trumpa przyjmuje podejście transakcyjne, kładąc nacisk na korzyści gospodarcze, a nie sojusze ideologiczne. Dokument priorytetowo traktuje relokację amerykańskiego przemysłu, przeciwdziałanie wzrostowi gospodarczemu Chin i wykorzystanie umów handlowych, jednocześnie prawie nie wspominając o demokratycznym statusie Tajwanu ani agresji Rosji na Ukrainie.

Analitycy zwracają uwagę na skupienie się strategii na obronie „tożsamości zachodniej”, co jest tematem nawiązującym do retoryki Trumpa dotyczącej imigracji i upadku kultury. NSS ostrzega, że bez zmiany polityki Europa stanie się „nie do poznania w ciągu 20 lat lub mniej” – twierdzenie to krytycy łączą z skrajnie prawicowymi teoriami spiskowymi.

Globalne implikacje

NSS podkreśla zamiar Trumpa, aby przekształcić globalne sojusze zgodnie z doktryną „America First”, nawet jeśli oznacza to odsunięcie na bok tradycyjnych partnerów. Poparcie Moskwy dla tej strategii podkreśla rosnącą zbieżność poglądów Trumpa i Putina – dynamikę, która niepokoi sojuszników NATO.

W miarę jak zasoby wojskowe Ukrainy maleją, a europejscy przywódcy walczą o utrzymanie jedności, NSS sygnalizuje potencjalne wycofanie się Stanów Zjednoczonych z roli gwaranta NATO. Ponieważ Trump ma na celu zawarcie wielkiego porozumienia z Rosją i Chinami, sojusznicy stoją przed niepokojącym pytaniem: czy Ameryka porzuci ich dla transakcyjnego pokoju?

Na razie Kreml bacznie obserwuje sytuację – z nadzieją, ale ostrożnie, mając na uwadze opór ze strony głębokiego państwa. Jak zauważył Peskow: „Czasami, mimo że wszystko jest pięknie sformułowane w teorii... głębokie państwo postępuje inaczej”.

NSS Trumpa stanowi radykalne odejście od wieloletniej polityki zagranicznej USA, priorytetowo traktując odprężenie w stosunkach z Rosją, nacjonalizm gospodarczy i retorykę cywilizacyjną zamiast tradycyjnych sojuszy. Podczas gdy Moskwa pochwała tę zmianę, członkowie NATO przygotowują się na podzieloną przyszłość transatlantycką, w której zobowiązania Ameryki mogą nie być już gwarantowane.